

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

Lūgumrakstu komitejas apspriedes 2007. gadā

P6_TA(2008)0437

Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. septembra rezolūcija par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2007. gadā (2008/2028(INI))

(2010/C 8 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā savas līdzšinējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm, jo īpaši 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par Lūgumrakstu komitejas vārdā veiktās faktu vākšanas misijas Andalūzijas, Valensijas un Madrides reģionā rezultātiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā EK līguma 21. un 194. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 192. panta 6. punktu,
- ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A6-0336/2008),
- A. atzīstot lūgumrakstu izskatīšanas procesa sevišķo nozīmi, jo tā iedzīvotājiem ir iespējams vērst Eiropas Parlamenta uzmanību uz konkrētiem jautājumiem, kas attiecas uz Eiropas Savienības darbības jomu un tiešā veidā skar iedzīvotājus;
- B. tā kā Lūgumrakstu komitejai nepārtraukti jācenšas paaugstināt savu efektivitāti, lai uzlabotu darbu Eiropas Savienības iedzīvotāju labā un attaisnotu viņu cerības;
- C. apzinoties, ka, lai gan Eiropas Savienības struktūru un politikas virzienu attīstība šā perioda laikā ir ievērojami progresējusi, iedzīvotāji joprojām bieži izjūt Eiropas Savienības politikas virzienu un programmu piemērošanas nepilnības, jo tās viņus skar tiešā veidā;
- D. tā kā saskaņā ar EK līgumu ES pilsoņiem ir tiesības iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentā, taču viņi var iesniegt sūdzības arī citās ES iestādēs un struktūrās, jo īpaši Komisijā;
- E. tā kā, lai veicinātu informētību un nodrošinātu informāciju par sabiedrības tiesībām iesniegt lūgumrakstus Parlamentā, vēl joprojām ir svarīgi dalībvalstu līmenī īstenot centienus, kas palīdzētu veicināt sabiedrības ieinteresētību un — it īpaši — novērst neskaidrības saistībā ar dažādajām sūdzību iesniegšanas procedūrām;
- F. tā kā dalībvalstu pienākums ir piemērot Kopienas regulas un direktīvas, un dalībvalstis atbilstoši savai konstitucionālajai organizācijai šo pienākumu var uzticēt reģionālajām vai vietējām varas iestādēm;
- G. tā kā Parlaments ir tiesīgs, ievērojot subsidiaritātes principu, veikt Eiropas Savienības politikas virzienu demokrātisku novērošanu un uzraudzību, lai nodrošinātu Eiropas Savienības tiesību aktu pienācīgu īstenošanu, izpratni un atbilstību mērķiem, kuru īstenošanas nolūkā Savienības kompetentās iestādes izstrādājušas, apspriedušas un pieņēmušas šos tiesību aktus;
- H. tā kā ES pilsoņi un iedzīvotāji var aktīvi piedalīties šajā procesā, izmantojot tiesības iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentā un apzinoties, ka viņu jautājumus uzklauss un izskatīs atbildīgā komiteja un tiks sniegta atbilstīga atbilde;

(1) OV C 146 E, 12.6.2008., 340. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

- I. tā kā jau pašreiz spēkā esošie līgumi paredz apņemšanos ievērot cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības, vienlīdzību un minoritāšu tiesības, uzskatot šos principus par Eiropas sabiedrības pamatprincipiem, un tā kā jaunie līgumi par Eiropas Savienību un par Eiropas Savienības darbību, ja tos ratificēs visas 27 dalībvalstis, turpinās nostiprināt šos principus, iekļaujot Pamattiesību hartas noteikumus, paredzot Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un ieviešot tiesisko pamatu pilsoņu likumdošanas iniciatīvām, kā arī atbilstošu administratīvo tiesību sistēmu Eiropas iestādēm;
- J. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 7. pantā ir noteiktas procedūras, kas ļauj Eiropas Savienībai veikt darbības, lai novērstu Savienības dibināšanas pamatprincipu, kuri ir noteikti minētā līguma 6. pantā, nopietnus un ilgstošus pārkāpumus kādā dalībvalstī;
- K. šajā saistībā atgādinot, ka ES pilsoņi bieži iesniedz lūgumrakstus Parlamentā, pieprasot kompensāciju, ja viņiem šķiet, ka ir pārkāptas līgumos atzītās tiesības, un viņi ir pārliecinājušies, ka tiesiskie līdzekļi ir nepiemēroti, nepraktiski, pārlietu novilcināti vai — bieži vien — dārgi;
- L. tā kā Lūgumrakstu komitejas kā atbildīgās komitejas pienākums ir ne tikai atbildēt uz atsevišķiem lūgumrakstiem, bet arī censties pienācīgā termiņā nodrošināt atbilstīgus risinājumus lūgumrakstu iesniedzēju izvirzītajām problēmām, un tā kā tas ir Lūgumrakstu komitejas darba galvenais mērķis;
- M. tā kā risinājumi lūgumrakstu iesniedzēju problēmām parasti tiek rasti, lojāli sadarbojoties Lūgumrakstu komitejai, no vienas puses, un Komisijai, dalībvalstīm un to reģionālajām un vietējām varasiestādēm, no otras puses, kopīgi piedāvājot ar tiesvedību nesaistītus līdzekļus;
- N. tā kā dalībvalstis un reģionālās vai vietējās varasiestādes tomēr ne vienmēr izrāda skaidru vēlmi rast praktiskus risinājumus lūgumrakstu iesniedzēju izvirzītajām problēmām;
- O. tā kā lūgumrakstu iesniedzējiem turklāt ir tiesības saņemt paskaidrojumu un kompetentās komitejas atbildi arī tad, ja viņu apgalvojumi nav labi pamatoti;
- P. tā kā uzlabota sadarbība starp iestādēm ļautu nepieņemamus lūgumrakstus efektīvāk pārsūtīt dalībvalstu iestādēm;
- Q. tā kā tādas lūgumrakstus, kas neattiecas uz Eiropas Savienības darbības jomu, var atzīt par nepieņemamiem un lūgumrakstu iesniegšana nav metode, ko pilsoņi var izmantot, lai apstrīdētu dalībvalstu kompetento tiesu iestāžu vai varasiestāžu pieņemtos lēmumus, kuriem viņi nepiekrīt;
- R. tā kā ir svarīgi, lai Parlaments nodrošinātu sev līdzekļus, proti, efektīvas pilnvaras, noteikumus, procedūras un resursus, lai efektīvi un savlaicīgi atbildētu uz saņemtajiem lūgumrakstiem;
- S. tā kā lūgumrakstu procedūrai var būt pozitīva nozīme likumdošanas procesa uzlabošanā, it īpaši tādēļ, ka iesniegtie lūgumraksti atklāj jomas, kurās Eiropas Savienības tiesību akti, ņemot vērā attiecīgā tiesību akta mērķus, darbojas vāji vai neefektīvi; tā kā, sadarbojoties ar kompetento likumdevēju komiteju un izmantojot tās autoritāti, šādas situācijas var risināt, pārskatot attiecīgos tiesību aktus;
- T. tā kā lūgumrakstu izskatīšanas procedūra dod arī nozīmīgu ieguldījumu, lai apzinātu gadījumus, kad dalībvalstīs netiek pareizi piemēroti Eiropas Savienības tiesību akti, un nereti tā rezultātā Komisija saskaņā ar EK līguma 226. pantu uzsāk pienākumu neizpildes procedūru;

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

- U. tā kā pienākumu neizpildes procedūra ir izstrādāta tā, lai nodrošinātu, ka attiecīgā dalībvalsts ir spiesta ievērot spēkā esošos Kopienas tiesību aktus, turklāt lēmumu par to pieņem Komisija pēc saviem ieskatiem, nekādi nenodrošinot tiešu parlamentāro iesaistīšanos šajā procesā; tomēr atzīmējot, ka apmēram viena trešdaļa pārkāpumu ir saistīta ar jautājumiem, ko lūgumrakstu iesniedzēji ir iesnieguši Eiropas Parlamentam;
- V. tā kā pienākumu neizpildes procedūra pat tad, ja tā ir sekmīga, nevar tieši nodrošināt kompensāciju saistībā ar konkrētiem lūgumrakstu iesniedzēju izvirzītiem jautājumiem; tā kā tas grauj pilsoņu ticību tam, ka ES iestādes spēj attaisnot viņu cerības;
- W. tā kā 2007. gadā, kad Lūgumrakstu komitejas locekļu skaits tika palielināts no 25 uz 40, Eiropas Parlaments saņēma 1 506 lūgumrakstus (par 50 % vairāk nekā 2006. gadā), no kuriem 1 089 lūgumraksti tika atzīti par pieņemamiem;
- X. atzīmējot, ka 2007. gadā 159 lūgumrakstu iesniedzēji piedalījās Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs un daudzi citi lūgumrakstu iesniedzēji piedalījās procedūras novērošanā;
- Y. tā kā 2007. gadā notika sešas faktu vākšanas misijas uz Vāciju, Spāniju, Īriju, Poliju, Franciju un Kipru, un šo misiju rezultātā tika izstrādāti ziņojumi un ieteikumi, kurus nosūtīja visām ieinteresētajām pusēm, jo īpaši lūgumrakstu iesniedzējiem;
- Z. tā kā notika deviņas pilna sastāva komitejas sanāksmes, kurās, saņemot Komisijas pārstāvju vērtīgu atbalstu, tika apspriesti vairāk nekā 500 iedzīvotāju lūgumraksti, un visu lūgumrakstu iesniedzēji tika informēti par rezultātiem;
- AA. tā kā lūgumrakstu iesniegšanas un izskatīšanas process liecina par to, ka ES pilsoņus visvairāk satrauc tādi jautājumi kā vide un tās aizsardzība, tostarp nepilnības Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvā, Ūdens pamatdirektīvā, Dzeramā ūdens direktīvā, Atkritumu direktīvā, Dzīvotņu direktīvā, Putnu direktīvā, Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas direktīvā un citās direktīvās, kā arī vispārēji jautājumi saistībā ar piesārņojumu un klimata pārmaiņām, individuālā un privātīpašuma tiesībām, finanšu pakalpojumiem, strādājošo brīvu pārvietošanos un tiesībām, tostarp tiesībām uz pensiju un citu sociālās aizsardzības nodrošinājumu, preču brīvu apriti, nodokļu uzlikšanu, profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, uzņēmumu dibināšanas brīvību un iespējamo diskrimināciju, pamatojoties uz tautību, dzimumu vai piederību minoritātei;
- AB. tā kā lūgumrakstu tēmas un to izskatīšana 2007. gadā bija saistīta ar tādām būtiskām mūsdienu problēmām kā klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības izzušana, ūdens trūkums, finanšu pakalpojumu regulēšana un Eiropas Savienības energoapgāde;
- AC. ņemot vērā pastāvīgās un konstruktīvās attiecības, kas izveidojušās starp Eiropas ombudu, kurš ir atbildīgs par pilsoņu sūdzību izskatīšanu attiecībā uz ES iestāžu iespējamiem pārkāpumiem, un Lūgumrakstu komiteju, kas regulāri atskaitās Parlamentam par ombuda gada ziņojumu vai Īpašajiem ziņojumiem (galējo līdzekli, ko ombuds izmanto, ja netiek ņemti vērā viņa ieteikumi), turklāt 2007. gadā tika izstrādāts viens Īpašais ziņojums;
- AD. tā kā 2007. gada 15. novembrī Priekšsēdētāju konference pieņēma lēmumu noraidīt atbildīgās komitejas 2005. gada jūnijā iesniegto lūgumu atļaut sagatavot ziņojumu attiecībā uz ombuda Īpašo ziņojumu Parlamentam par administratīvajām nepilnībām Eiropas Birojā krāpšanas apkarošanai;

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

- AE. ņemot vērā turpmāko attīstību, kas vēl vairāk veicinās ES pilsoņu iesaistīšanos Eiropas Savienības rīcībā un darbā, jo īpaši ieviešot Lisabonas līgumā paredzēto "pilsoņu iniciatīvu" (ja Lisabonas līgumu ratificēs visas 27 dalībvalstis), kura iedzīvotājiem, ja tie pārstāvēs vairākas dalībvalstis un ja to kopskaits būs ne mazāk kā viens miljons, dos iespēju iesniegt jauna tiesību akta priekšlikumu un kurai būs nepieciešamas īpašas procedūras, kas jāizstrādā, iesaistot Komisiju — tai šādas iniciatīvas jānosūta vispirms —, Eiropas Parlamentu un Padomi;
- AF. tā kā, ja Lūgumrakstu komitejas darbības ir efektīvas un rezultatīvas, iedzīvotāji saprot, ka viņu pamatotajām bažām tiek pievērsta uzmanība, un tā veidojas patiesa saikne starp iedzīvotājiem un ES; tā kā, ja tomēr notiek nepieņemama kavēšanās un dalībvalstis nevēlas īstenot atbilstoši Kopienas tiesību aktiem sniegtos norādījumus, tas tikai attālina iedzīvotājus no ES un daudzos gadījumos apstiprina iedzīvotāju viedokli par demokrātijas trūkumu;
- AG. tā kā 2007. gadā Lūgumrakstu komitejas locekļiem bija iespēja izmantot komitejas sekretariāta un par informāciju tehnoloģijām atbildīgā dienesta izstrādāto un ievērojami paplašināto e-lūgumrakstu datu bāzi un pārvaldības instrumentu, kas visiem komitejas locekļiem un politikajām grupām nodrošina tiešu piekļuvi visiem lūgumrakstiem un saistītajiem dokumentiem, tādējādi uzlabojot iespējas efektīvi apkalpot lūgumrakstu iesniedzējus;
- AH. atzīmējot, ka Parlaments tomēr nespēja nodrošināt pagājušā gada rezolūcijā par Lūgumrakstu komitejas darbu pieprasītos līdzekļus, kas bija vajadzīgi interneta izmantošanas iespēju uzlabošanai lūgumrakstu izskatīšanas gaitā, kā arī īstenot Parlamenta Reglamenta 192. panta 2. punkta noteikumus, kuri nosaka, ka komiteja "izveido elektronisku reģistru, kurā pilsoņi var izteikt atbalstu lūgumraksta iesniedzējam, pievienojot savu elektronisko parakstu lūgumrakstam, kas ir atzīts par pieņemamu un ierakstīts reģistrā";
- AI. tā kā Eiropas Savienības pilsoņiem, gatavojoties nākamajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kas notiks 2009. gada jūnijā, ir svarīgi būt pienācīgi informētiem par Lūgumrakstu komitejas darbu,
1. atzinīgi vērtē Lūgumrakstu komitejas ciešo sadarbību ar Komisijas dienestiem un ombudu, kā arī sadarbības gaisotni, kāda pastāv starp šīm institūcijām, kas cenšas risināt ES pilsoņu problēmas; tomēr ir stingri pārliecināts, ka prioritāra nozīme ir tam, lai pašai Lūgumrakstu komitejai būtu iespēja turpmāk stiprināt savus neatkarīgos izpētes instrumentus, galvenokārt stiprinot savu sekretariātu un juridisko kompetenci; apņemas turpināt Lūgumrakstu komitejas iekšējo procedūru racionalizāciju, lai atvieglotu lūgumrakstu izskatīšanas procesu, īpašu uzmanību pievēršot lēmumu pieņemšanas termiņam, lūgumrakstu pieņemamības noteikšanai, izpētei un turpmākajiem pasākumiem, komitejas sanāksmju organizācijai, sadarbībai ar citām Parlamenta komitejām, kuras izrāda interesi par noteiktiem lūgumrakstiem vai ir kompetentas attiecīgajos jautājumos, kā arī komitejas iniciatīvām, piemēram, faktu vākšanas misijām;
 2. uzsver — ja Lisabonas līgums tiks pilnībā ratificēts, tad tiks atzīta Pamattiesību hartas juridiskā darbības joma, tā oficiāli nostiprinot šīs hartas neatkarīgo un saistošo būtību, un norāda, ka būs jāparedz īpaši pasākumi, lai noteiktu, kā tas ietekmēs pilsoņu tiesības un līdz ar to — arī Lūgumrakstu komitejas darbu un pilnvaras;
 3. atkārtoti aicina tā ģenerālsekretāru steidzami pārskatīt "Pilsoņu portālu" Parlamenta tīmekļa vietnē, lai uzlabotu portāla pārskatāmību attiecībā uz tiesībām iesniegt lūgumrakstus, un nodrošināt iedzīvotājiem iespējas izmantot elektroniskos parakstus, lai paustu atbalstu lūgumrakstiem, kā paredzēts Reglamenta 192. panta 2. punktā; mudina Pilsoņu portālā nodrošināt pārlūkprogrammatūras savietojamību, lai šajā sakarībā iedzīvotājiem garantētu vienlīdzīgas piekļuves tiesības;

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

4. uzskata, ka pašreizējā lūgumrakstu reģistrācijas procedūra pārmērīgi aizkavē to izskatīšanu, un pauž bažas par to, ka šādu situāciju var uztvert kā iejūtības trūkumu attiecībā pret lūgumrakstu iesniedzējiem; tādēļ mudina ģenerālsekretāru veikt nepieciešamos pasākumus, lai lūgumrakstu reģistrācija, ko pašlaik veic Prezidentūras ģenerāldirektorāts, tiktu uzticēta atbildīgās komitejas sekretariātam;
5. aicina Parlamentu un Komisiju uzsākt sarunas, lai labāk saskaņotu šo iestāžu darbību saistībā ar sūdzībām, lai tādējādi atvieglotu, vienkāršotu un racionalizētu ar sūdzībām saistītās procedūras, kā arī padarītu tās pārredzamākas un ātrākas; aicina ģenerālsekretāru sešu mēnešu laikā sniegt Lūgumrakstu komitejai ziņojumu;
6. atbalsta procedūras formalizāciju, kas paredz, ka ar iekšējā tirgus jautājumiem saistītie lūgumraksti tiek pārsūtīti SOLVIT tīklam, tādējādi būtiski saīsinot lūgumrakstu izskatīšanas procedūru saistībā ar iekšējā tirgus jautājumiem, piemēram, automašīnu nodokļiem, profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, uzturēšanās atļaujām, robežkontroli un iespējām izglītoties, taču vienlaikus saglabājot Parlamenta tiesības izskatīt jautājumu, ja ar SOLVIT palīdzību nav iespējams rast apmierinošu risinājumu;
7. atkārtoti uzsver, ka Lūgumrakstu komitejas darbībā vairāk jāiesaistās Padomei un dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām, un pilsoņu interešu vārdā aicina minētās struktūras pastiprināt savu iesaistīšanos un līdzdalību;
8. uzskata, ka saistībā ar Lūgumrakstu komitejas sekretariāta stiprināšanu un e-lūgumrakstu sistēmas izstrādi būtu jāizveido lūgumrakstu iesniedzēju elektroniskai "izsekošanai" paredzēts IT instruments, jo tas ļautu nodrošināt pārredzamāku un efektīvāku procedūru, cita starpā izmantojot regulāru statusa atjaunināšanu un papildu informācijas pieprasījumus; atzīmē, ka šāds pasākums labāk atbilstu Eiropas pilsoņu cerībām, vienlaikus ļaujot Parlamentam un Lūgumrakstu komitejai labāk pildīt savus institucionālos pienākumus;
9. aicina Komisiju pilnībā ņemt vērā Lūgumrakstu komitejas ieteikumus, pieņemot lēmumus par pienākumu neizpildes procedūras uzsākšanu pret dalībvalstīm, un vēlreiz atgādina par prasību Komisijai tieši un oficiāli informēt Lūgumrakstu komiteju par pienākumu neizpildes procedūras uzsākšanu saistībā ar kādu komitejā izskatītu lūgumrakstu;
10. šajā sakarībā atgādina par Lūgumrakstu komitejas reprezentatīvo būtību, kā arī institucionālo lomu un pienākumu attiecībā pret ES pilsoņiem un iedzīvotājiem;
11. pauž bažas par to, ka Komisijas dienestiem un Eiropas Kopienu Tiesai gadījumos, ja un kad ir iesaistīta Eiropas Kopienu Tiesa, ir nepieciešams pārlietu ilgs laiks, lai noslēgtu pienākumu neizpildes procedūras, un, atzīstot, ka bieži vien tas ir dalībvalstu administrāciju tīsi liktu šķēršļu rezultāts, aicina ieviest daudz stingrākus termiņus; pauž šaubas par tā saukto pienākumu neizpildes horizontālo procedūru efektivitāti, kuru īstenošanai nepieciešams ilgāks laiks; aicina pārskatīt pienākumu neizpildes procedūru, lai nodrošinātu labāku EK tiesību aktu piemērošanu;
12. aicina iesaistītās iestādes efektīvāk izmantot šo procedūru kā līdzekli, lai pilnībā nodrošinātu Kopienas tiesību aktu ievērošanu, un pauž dziļu nožēlu par to, ka izmantoto procedūru ilgums un neskaidrību viešana attiecībā uz lietas būtību pārāk bieži ir iemesls tam, ka dalībvalstis *de facto* pārkāpj Kopienas tiesību aktus, nesodīti rīkojoties pret attiecīgajā lietā iesaistīto vietējo kopienu interesēm, kuras ir iesniegušas lūgumrakstus Eiropas Parlamentam;

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

13. uzskata par problēmu to, ka pašreizējā Kopienas tiesību aktu ievērošanas uzraudzības sistēma ļauj dalībvalstīm atlikt tiesību aktu ievērošanu līdz brīdim, kad finansiālu sankciju piemērošana ir nenovēršama, un tik un tā izvairīties no atbildības par iepriekš tīši pieļautiem pārkāpumiem, un ka pilsoņiem bieži vien nav pienācīgi nodrošināts taisnīgums un kompensācijas valsts līmenī pat tajos gadījumos, kad Eiropas Kopienas Tiesa ir spriedusi, ka dalībvalsts nav ievērojusi Kopienas tiesību aktos noteiktās pilsoņu tiesības;

14. iesaka par prioritāti padarīt Lūgumrakstu komitejas efektivitātes un produktivitātes nodrošināšanu visos darbības aspektos — no sākuma līdz beigām —, jo tā ir patiesa apņemšanās attiecībā pret iedzīvotājiem un liecina par to, ka ES vēlas un ir spējīga reaģēt uz iedzīvotāju pamatotajām bažām;

15. pauž bažas un neizpratni par lūgumrakstu iesniedzēju ziņojumiem, ka viņi pat tad, ja ir saņemts Lūgumrakstu komitejas atbalsts lūgumrakstā minētās problēmas risinājumam, pārāk bieži sastopas ar lielām grūtībām saņemt jebkādu kompensāciju no iesaistītajām iestādēm un dalībvalstu tiesām; uzskata, ka jāturpina šādu sistemātisku nepilnību izpēti, jo īpaši, ja tās skar finanšu pakalpojumu nozari, kā piemēru minot Izmeklēšanas komitejas darba rezultātus saistībā ar sabiedrības "Equitable Life" krīzi, kuru pamatā bija Parlamentā saņemtie lūgumraksti un par kuriem 2007. gadā tika sagatavots ziņojums;

16. atzinīgi vērtē to, ka 2007. gadā Komisija un Eiropas Kopienas Tiesa rīkojās ātri, tostarp izmantojot izpildrakstu, lai nepieļautu Eiropas Savienības Dzīvotņu direktīvas aizsargātās Rospudas ielejas teritorijas nenovēršamu iznīcināšanu "Via Baltica" transporta koridora dēļ, kura sakarā Lūgumrakstu komiteja veica neatkarīgu izpēti, devās faktu vākšanas misijā, un sniedza konkrētus ieteikumus; pauž nožēlu, ka šādu piemēru ir tik maz;

17. mudina Komisiju, izskatot lūgumrakstus un sūdzības saistībā ar vides politiku — vienu no jomām, kas Eiropas Savienības lūgumrakstu iesniedzējiem ir visaktuālākā — būt lielākā gatavībā rīkoties, lai novērstu Kopienas tiesību aktu pārkāpumus; atzīmē, ka "piesardzības princīpam" praktiski nav pietiekama juridiskā spēka un ka dalībvalstu atbildīgās iestādes, kurām tomēr ir pienākums piemērot EK līguma noteikumus, šo principu pārāk bieži ignorē;

18. pauž nožēlu par to, ka Komisija nesniedz pietiekamu atbalstu Lūgumrakstu komitejai gadījumos, kad — jo īpaši faktu vākšanas misiju rezultātā — ir iegūti neapgāžami pierādījumi tam, ka ir pārkāptas EK līgumā noteiktās pilsoņu tiesības vai nav piemēroti tiesību akti, un aicina izstrādāt jaunas procedūras, kas šādos gadījumos ļautu Parlamentam tiesā veidā ierosināt lietu Eiropas Kopienas Tiesā;

19. pilnībā atzīst, ka saskaņā ar EK līgumu, izskatot lūgumrakstus saistībā ar problēmām, ko Eiropas Savienības pilsoņi izvirzījuši politiskajā procesā, tomēr vispirms ir jāmeklē ar tiesu nesaistīti līdzekļi un risinājumi, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka daudzos gadījumos ir panākts sekmīgs rezultāts;

20. atzīst arī to, ka daudzos gadījumos lūgumraksta iesniedzējam pieņemamu risinājumu nav iespējams rast sakarā ar piemērojamo Kopienas tiesību aktu nepilnībām;

21. aicina atbildīgās likumdevējas komitejas, izstrādājot un apspriežot jaunus vai pārskatītus tiesību aktus, pievērst sevišķi lielu uzmanību saņemtajos lūgumrakstos izklāstītajām problēmām;

22. aicina Komisiju vairāk rūpēties par Kohēzijas fondu izmantošanu tajos ES apvidos, kur plašiem infrastruktūras projektiem ir liela ietekme uz vidi, un mudina dalībvalstis nodrošināt, lai ES fondi vietējo kopienu interesēs tiktu novirzīti ilgtspējīgai attīstībai, ņemot vērā, ka arvien vairāk šādu kopienu iesniedz lūgumrakstus Eiropas Parlamentā, protestējot pret to, ka reģionālās un vietējās varasiestādes ne vienmēr ievēro šīs prioritātes; atzinīgi vērtē darbu, ko šajā sakarībā veic Budžeta kontroles komiteja un Revīzijas palāta;

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

23. atzīmē, ka pieaug tādu lūgumrakstu skaits, galvenokārt no jauno dalībvalstu pilsoņiem, kuros ir skarti īpašuma atgūšanas jautājumi, lai gan šie jautājumi būtībā ir palikuši dalībvalstu kompetencē; mudina iesaistītās dalībvalstis nodrošināt, lai to tiesību akti attiecībā uz īpašumtiesībām, kas iegūtas pēc valsts iekārtas maiņas, pilnībā atbilstu EK līguma prasībām un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas noteikumiem, kā noteikts arī EK līguma 6. pantā, kurā grozījumi izdarīti ar Lisabonas līgumu; uzsver, ka par šo tematu saņemtie lūgumraksti neskar īpašumtiesību sistēmu, bet gan tiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu; šajā sakarībā mudina Komisiju būt īpaši uzmanīgai ne tikai attiecībā ar pašreizējām dalībvalstīm, bet arī sarunās ar kandidātvalstīm;

24. vēlreiz apstiprina savu apņemšanos atbalstīt ES pilsoņu tiesības uz viņu likumīgi iegūto privātīpašumu un nosoda jebkuru mēģinājumu atņemt ģimenēm īpašumu nelikumīgā ceļā, neizmaksājot pienācīgu kompensāciju vai neievērojot personas neaizskaramību; atzīmē, ka ir palielinājies par šo jautājumu saņemto lūgumrakstu skaits, jo īpaši 2007. gadā attiecībā uz Spāniju, un atzīmē arī ziņojumu un ieteikumus, kas tika sagatavoti pēc Lūgumrakstu komitejas trešās faktu vākšanas vizītes šīs problēmas izpētei; atzīmē, ka attiecībā uz Publiskā iepirkuma direktīvām joprojām turpinās pienākumu neizpildes procedūras;

25. atzīmē arī Lūgumrakstu komitejas izteikto kritiku pēc 2007. gadā notikušās faktu vākšanas vizītes uz Luāru Francijā un īpaši mudina Francijas iestādes apņēmīgi rīkoties, lai nodrošinātu Eiropas Savienības direktīvu ievērošanu, jo pastāv risks, ka tās tiks pārkāptas, atļaujot īstenot dažus iecerētos tiltu būves projektus pār Luāras upi, ņemot vērā to, ka Luāras ieleja ir aizsargājams objekts ne tikai saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas un Putnu direktīvas noteikumiem, bet tā ir arī UNESCO Pasaules mantojuma objekts un viena no Eiropas pēdējām savvaļas upju sistēmām;

26. joprojām pauž bažas gan par to, ka Īrijā netiek īstenoti Dzeramā ūdens direktīvas noteikumi un ka pirms 2007. gadā pieņemtā lēmuma pārvietot vēsturisku pieminekli Lismillenā, M3 automaģistrāles ceļā netālu no Taras Mitas grāfistē netika veikts iepriekšējs novērtējums, kā rezultātā Komisija nolēma saukt Īriju pie atbildības Eiropas Kopienu Tiesā, pamatojoties uz to, ka Īrijas pieeja vēsturisko pieminekļu pārvietošanai Lismillenā gadījumā pilnībā neatbilst Direktīvas 85/337/EEK⁽¹⁾ prasībām, gan arī par Limerikas vietējo kopienu problēmām un citām problēmām, kas minētas ziņojumā par Lūgumrakstu komitejas faktu vākšanas vizīti Īrijā 2007. gadā; atzīmē, ka attiecībā uz dažiem no minētajiem jautājumiem tiek īstenotas pienākumu neizpildes procedūras;

27. atzīmē ziņojumu par faktu vākšanas vizīti Polijā ar ieteikumiem Rospudas ielejas un Eiropas pēdējā mūžameža aizsardzībai; mudina Komisiju turpināt sadarboties ar Polijas iestādēm attiecībā uz alternatīviem "Via Baltica" ceļu tīkla un dzelzceļa tīkla maršrutiem, kā ieteikts Lūgumrakstu komitejas ziņojumā; turklāt mudina Komisiju nodrošināt finansējuma iespējas Augustovas ceļu sistēmas noslogojuma mazināšanai, lai aizsargātu vietējos iedzīvotājus un saglabātu šīs teritorijas vidi;

28. atzīmē Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāja un locekļu faktu vākšanas vizīti uz Kipru 2007. gada novembrī; mudina iesaistītās puses arī turpmāk censties sarunu ceļā panākt vienošanos par vēl neatrisinātajiem lūgumrakstu iesniedzēju jautājumiem, jo īpaši attiecībā uz atdalīto Famagustas sektoru, kurš jāatdod likumīgajiem īpašniekiem, un atzinīgi vērtē to, ka Kiprā abas puses ved sarunas atjaunotu centienu kontekstā, lai atrisinātu Kipras problēmu; turklāt uzsver, cik svarīgi ir nekavējoties īstenot ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 550 (1984), kurā minēta apņemšanās atdot Famagustas pilsētu tās likumīgajiem iedzīvotājiem;

29. atzīmē, ka Lūgumrakstu komiteja saņem arvien vairāk vēstuļu un lūgumrakstu, kuri attiecas uz sevišķi jūtīgu jautājumu, proti, bērnu aizbildnību, un norāda, ka šajā sakarībā uzsākt rīcību ir ārkārtīgi sarežģīti, jo, ja lūgumraksti attiecas, piemēram, uz Vācijas bērnu un jauniešu aizsardzības iestādi "Jugendamt", tad daudzos gadījumos ir iesaistītas tiesas, un arī tādēļ, ka, izņemot gadījumus, kad vecāki ir no dažādām Eiropas Savienības valstīm, šo jautājumu nav viegli iekļaut Eiropas Savienības kā tādas kompetencē;

(1) Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.).

Otrdiena, 2008. gada 23. septembris

30. atzīmē, ka 2007. gadā daudzi lūgumrakstu iesniedzēji no Lielbritānijas, kuriem Lielbritānijas muitas un akcīzes iestādes bija konfiscējušas īpašumu, joprojām nebija saņēmuši kompensāciju, kaut arī Komisija apturēja pret Apvienoto Karalisti uzsāktu pienākumu neizpildes procedūru par līguma noteikumu neievērošanu attiecībā uz preču brīvu pārvietošanu; mudina Lielbritānijas iestādes nākt klajā ar atbilstošu risinājumu, tostarp samaksāt kompensāciju lūgumrakstu iesniedzējiem, kuri līdz brīdim, kad iestādes pārskatīja savu praksi un pēc Komisijas norādījumiem sāka rīkoties saskaņā ar atbilstīgajām direktīvām, bija cietuši ievērojamus finansiālus zaudējumus;

31. atzīmē arī to, ka Grieķijā muitas iestādes vienīgi kā ārkārtas pasākumu turpina konfiscēt automašīnas Grieķijas valstspiederīgajiem, kuri uz laiku dzīvo ārvalstīs un atgriežas Grieķijā un uz kuru automašīnām ir ārvalstu numura zīmes; daudzus no šiem iedzīvotājiem apvairo kontrabandā un viņu lietas netiek likumīgi izskatītas, par ko Lūgumrakstu komiteja ir jau iepriekš informējusi Parlamentu; mudina Grieķijas iestādes nodrošināt kompensāciju izmaksu lūgumrakstu iesniedzējiem, kuri cietuši minētās prakses dēļ; atzīmē Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu C-156/04 (2007. gada 7. jūnijs), kurā lielākā daļa paskaidrojumu, ko Grieķijas iestādes sniegušas šajā lietā; atzīti par pieņemamiem; atzinīgi vērtē to, kā tiek īstenoti Grieķijas nesen šajā jomā pieņemtie jaunie tiesību akti, kuru mērķis ir novērst iepriekšminētajā tiesas spriedumā norādītos trūkumus;

32. pauž nožēlu par to, ka līdzās citiem senāk iesūtītiem un vēl neatbildētiem lūgumrakstiem, joprojām nav atrisināta "Lettori" lieta, kas attiecas svešvalodu skolotājiem Itālijā, kaut gan Eiropas Kopienų Tiesas pieņēmusi divus lēmumus, un Komisija un Lūgumrakstu komiteja pādušas atbalstu šai lietai un tajā minētajām sūdzībām; mudina Itālijas iestādes un iesaistītās augstskolas, tostarp Dženovas, Padujas un Neapoles augstskolas, rīkoties, lai rastu tainīgu risinājumu šīm pamatotajām prasībām;

33. atzīmē, ka 2007. gadā Lūgumrakstu komiteja līdzās citiem lūgumrakstiem izskatīja "vienas atrašanās vietas" lūgumrakstu (kurš gan sākotnēji bija reģistrēts 2006. gadā), kuru atbalstīja 1,25 miljoni Eiropas Savienības pilsoņu un kurā bija pieprasīts, lai Eiropas Parlamentam būtu tikai viena atrašanās vieta — Briselē; atzīmē, ka 2007. gada oktobrī priekšsēdētājs nosūtīja lūgumrakstu atpakaļ komitejai, kura pēc tam aicināja Parlamentu paust viedokli šajā jautājumā, ņemot vērā to, ka institūcijas atrašanās vietu nosaka līguma noteikumi un lēmumu pieņemšana šajā jautājumā ir dalībvalstu kompetencē;

34. nolēmj nākamajā likumdošanas periodā pārskatīt Lūgumrakstu komitejas nosaukumu un tā tulkojumu visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās, lai nodrošinātu, ka nosaukums saprotamā veidā raksturo komitejas darbību, jo dažās valodās, šķiet, pašlaik tas tā nav, un lai uzsvērtu aktīvās demokrātijas aspektu attiecībā uz tiesībām iesniegt lūgumrakstus; ierosina, ka vieglāk saprotams varētu būt nosaukums "Pilsoņu lūgumrakstu komiteja";

35. pauž bažas par vairākiem iesūtītajiem lūgumrakstiem, kuros vērsta uzmanība uz vēlētāju reģistrācijas problēmu, ar ko saskārušies ES pilsoņi, kas dzīvo citā valstī vai ir kādas dalībvalsts mazākumtautības pārstāvji; mudina visas dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību tam, lai visiem ES pilsoņiem un likumīgajiem ES iedzīvotājiem būtu nodrošinātas neierobežotas iespējas piedalīties nākamajās Eiropas vēlēšanās;

36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas ombudam un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, to lūgumrakstu komitejām, ombudiem vai līdzīgām kompetentām struktūrām.